

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 13Er/384/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514204577
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Vráblová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2022:2514204577.2

Uznesenie

Okresný súd Piešťany vo veci exekúcie oprávneného: GENERAL FACTORING, a.s., IČO: 35 838 825, so sídlom Bratislava, Michalská 387/16, v zastúpení: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 47 255 706, so sídlom Bratislava, Michalská 14, proti povinnému: P. G., nar. X.X.XXXX, bytom K. XXX, Z., vedenej u súdneho exekútora Mgr. Borisa Halása, so sídlom exekútorského úradu Popradská 70, Bratislava (nástupca súdneho exekútora JUDr. Pavel Halás) pod EX 4862/14, o vymoženie 3.478,27 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o námietkach oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z.z. zamietá.
- II. Súd návrh oprávneného na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z.z. zamietá.
- III. Súd námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie zamietá.

odôvodnenie:

1. Dňa 28.5.2014 sa na základe návrhu oprávneného doručeného súdnemu exekútorovi začalo exekučné konanie na podklade exekučného titulu, ktorým je právoplatný a vykonateľný rozsudok č.k. 10C/164/2012 - 100 zo dňa 26.11.2013 vydaný Okresným súdom Piešťany (ďalej len „exekučný titul“).
2. Dňa 23.6.2014 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Poverením č. 5204*0071307 zo dňa 30.6.2014 vydaným Okresným súdom Piešťany bol poverený vykonaním exekúcie súdny exekútor JUDr. Pavel Halás (ďalej len „súdny exekútor“), na vymoženie sumy 3.478,27 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie.
3. Súdny exekútor vydal dňa 22.6.2020 upovedomenie o zastavení starej exekúcie (ďalej len „upovedomenie“), ktorým oprávneného upovedomil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože uplynula rozhodná doba. Upovedomením súdny exekútor súčasne vyzval oprávneného, aby do 60 dní od ukončenia exekučného konania zaplatil trovy starej exekúcie vo výške 42 Eur (paušálne trovy 35 eur zvýšené o daň z pridanej hodnoty 7 Eur).
4. Oprávnený podal proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie námietky (podaním zo dňa 23.7.2020). Námietky oprávnený odôvodnil rozporom upovedomenia o zastavení starej exekúcie so zákonom č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj rozporom ustanovení tohto zákona a na jeho základe vydaného upovedomenia o zastavení starej exekúcie s Ústavou Slovenskej republiky (ďalej aj len "Ústava SR" alebo "Ústava"), a to s ustanoveniami čl. 1. ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1, 4 a 5 čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj rozporom s čl. 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Oprávnený namieta, že upovedomenie o zastavení starej

exekúcie mu bolo doručené po uplynutí lehoty 180 dní od nadobudnutí účinnosti zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a preto by malo byť zrušené, tiež uviedol, že súdny exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov exekúcie, nakoľko táto nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií do siedmich dní odkedy sa súdny exekútor dozvedel alebo mohol dozvedieť o skutočnostiach rozhodujúcich pre zápis. Ďalej uviedol, že upovedomenie o zastavení starej exekúcie neobsahuje všetky zákonné náležitosti, neobsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie exekúcie odôvodňujú a preto je nepreskúmateľné a je potrebné ho zrušiť. Ustanovenie § 6 ods. 1 veta prvá s ustanovením § 6 ods. 2 prvá veta zákona č. 233/2019 Z.z. je v rozpore s Ústavou a čl. 11 a 36 Listiny základných práv a slobôd, keďže uvedenými ustanoveniami je obmedzené vlastnícke právo oprávneného a bez akéhokoľvek verejného záujmu a akejkolvek primeranej náhrady, pričom je ohrozená vymáhateľnosť práva oprávneného a jeho zákonná ochrana. Oprávnený je zo strany štátu paušálne sankcionovaný a spolplatený viackrát: a to pri podaní návrhu na začatie súdneho konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul, pri podaní návrhu na začatie exekúcie, pri rozhodnutí štátu o zastavení exekúcie a zákonom ustanovenou náhradou paušálnych trov. Zákonodarca nerešpektuje zákaz retroaktívneho pôsobenia právnych noriem, čím dochádza k zásahu do právnej istoty a legitímnych očakávaní oprávnených. Zákon zaťažuje len oprávnených a reálna redukcia starých exekúcií je otáznava, keďže tieto bude možné iniciovať opätovne. Dôsledky zákona sú pozitívne len pre súdnych exekútorov, ktorým sú oprávnení povinní zaplatiť paušálne trovy súdnych exekúcií. Právnu normu je potrebné považovať za retroaktívnu vtedy, ak stanoví právne následky pre také skutkové podmienky, k dovŕšeniu ktorých došlo ešte pred dátumom jej účinnosti. Oprávnený v súvislosti s uvedeným dáva do pozornosti - PL. ÚS 309, PL. =US 11/2010, PL. ÚS 38/99, II. ÚS 48/97, PL. ÚS 37/99, PL. ÚS 49/03, PL. ÚS 02/00, PL. ÚS 1/04, PL. ÚS 6/04, PL. ÚS 19/08). Oprávnený požiadal súd, aby v rámci rozhodovania o námietkach proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP prerušil konanie o námietkach do času meritérneho rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej a podal ústavnému súdu návrh na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy o súlade vyššie uvedených ustanovení zákona č. 233/2019 Z.z. s čl. 20 ods. 1, 4 a 5 Ústavy, čl. 46 ods. Ústavy, čl. 1 ods. 1 Ústavy, čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy a s čl. 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ale najmä o súlade § 6 ods. 2 veta prvá v spojení s § 6 ods. 3 prvá veta zákona č. 233/2019 Z.z. najmä s čl. 20 a 46 Ústavy (a čl. 11 a 36 Listiny základných práv a slobôd) a § 7 ods. 1 veta druhá zákona č. 233/2019 Z.z. najmä s čl. 46 Ústavy (a čl. 36 Listiny základných práv a slobôd).

5. Súd lustráciou v Centrálnom registri exekúcií (ďalej uvádzaný aj len „centrálny register“ alebo „CRE“ alebo „register“) zistil, že táto exekúcia je ku dňu vykonania lustrácie zapísaná v CRE. Zo súdneho spisu vyplýva, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi doručené 9.7.2014.

6. Podľa § 233a zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 upravuje osobitný zákon.

7. Dňa 1.1.2020 nadobudol účinnosť zákon č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v uznesení uvádzaný aj len ako "ZoUNEK"), ktorý upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31.3.2017 (ďalej len „exekučné konanie“) a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (ďalej len „opätovný návrh“), s tým, že na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (§ 1 ods. 1, 2 zákona).

8. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoUNEK), stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak

- uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2,
- oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrnej hodnoty,
- zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo
- dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie;1) na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie.

9. Podľa § 3 ods. 1 ZoUNEK, rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (ďalej len "exekútor"), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada.

10. Podľa § 5 ods. 1 ZoUNEK, ak sa stará exekúcia zastavila, exekútor vyhotoví upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorého vzor zverejní Slovenská komora exekútorov po dohode s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") na svojom webovom sídle v strojovo čitateľnom elektronickom formáte.

11. Podľa § 5 ods. 2 ZoUNEK, upovedomenie o zastavení starej exekúcie obsahuje

- a) označenie oprávneného a povinného,
- b) spisovú značku exekútora a spisovú značku súdu,
- c) dátum doručenia prvotného poverenia na vykonanie starej exekúcie exekútorovi,
- d) zákonné ustanovenie, podľa ktorého došlo k zastaveniu starej exekúcie, slovné vyjadrenie dôvodu zastavenia starej exekúcie a stručný opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú,
- e) výšku vymoženej pohľadávky oprávneného a výšku vymožených trov oprávneného,
- f) výšku vymožených trov exekútora v členení na odmenu exekútora, náhradu hotových výdavkov, náhradu za stratu času a daň z pridanej hodnoty, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty; ustanovenia o konečnom vyúčtovaní sa nepoužijú,
- g) výzvu na úhradu paušálnych trov starej exekúcie exekútora vzniknutých v súvislosti so zastavením starej exekúcie podľa tohto zákona (ďalej len "paušálne trovy"), ak exekútor paušálne trovy uplatňuje,
- h) poučenie oprávneného o možnosti a o lehote na podanie námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a poučenie o vykonateľnosti podľa § 6 ods. 3

12. Podľa § 5 ods. 3 ZoUNEK, upovedomenie o zastavení starej exekúcie zašle exekútor oprávnenému najneskôr do 120 dní od zastavenia starej exekúcie podľa tohto zákona. Ak ide o starú exekúciu, ktorá sa zastavuje ku dňu účinnosti tohto zákona, upovedomenie o zastavení starej exekúcie zašle exekútor oprávnenému do 180 dní od nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

13. Podľa § 6 ods. 1 ZoUNEK, trovy starej exekúcie exekútora pozostávajú z trov exekútora, ktoré si pred zastavením starej exekúcie z prijatého alebo vymoženého plnenia oprávnené ponechal, a paušálnych trov vo výške 35 eur; ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa výška paušálnych trov o daň z pridanej hodnoty, ktorú je exekútor povinný platiť podľa osobitného predpisu.⁶⁾ Na úhradu iných trov starej exekúcie, ako trov uvedených v prvej vete, nemá exekútor nárok.

14. Podľa § 6 ods. 2 ZoUNEK, paušálne trovy znáša oprávnený. Exekútor vyzve oprávneného na zaplatenie paušálnych trov v upovedomení o zastavení starej exekúcie, ak exekútor paušálne trovy uplatňuje.

15. Podľa § 6 ods. 3 ZoUNEK, upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov, na základe ktorej neboli paušálne trovy uhradené do 60 dní od ukončenia exekučného konania, je exekučným titulom. Potvrdenie o vykonateľnosti sa nevyžaduje.

16. Podľa § 6 ods. 4 ZoUNEK, exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov, ak a) oprávnenému zaslal upovedomenie o zastavení exekúcie po uplynutí lehoty podľa § 5 ods. 3 alebo b) ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií.⁷⁾

17. Podľa § 7 ods. 1 ZoUNEK, proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ktoré bolo vydané v rozpore s týmto zákonom, môže oprávnený podať do 30 dní od jeho doručenia u exekútora námietky. Námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné.

18. Podľa § 7 ods. 2 ZoUNEK, námietky spolu s upovedomením o zastavení starej exekúcie predloží exekútor do 30 dní súdu. Ak námietky neboli podané, exekútor do 30 dní od uplynutia lehoty na podanie námietok doručí súdu upovedomenie o zastavení starej exekúcie.

19. Podľa § 7 ods. 3 ZoUNEK, súd dôvodným námietkam vyhovie tak, že uznesením upovedomenie o zastavení starej exekúcie zruší. Oneskorené alebo neprípustné námietky súd uznesením odmietne.

Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Rozhodnutie o námietkach súd doručí oprávnenému a exekútorovi.

20. Podľa § 243h ods. 1 zákona NR SR č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

21. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného do 31.3.2017 (ďalej v uznesení uvádzaný len ako „Exekučný poriadok“ alebo „EP“ s tým, že ide o znenie účinné do 31.3.2017), ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

22. Podľa § 36 ods. 5 Exekučného poriadku, ak osobitný zákon 4c) neustanovuje inak, exekučné konanie nemožno prerušiť, nemožno odpustiť zmeškanie lehôt a po skončení exekučného konania nemožno podať žalobu na obnovu exekučného konania.

23. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v uznesení uvádzaný aj len "CSP"), súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá ústavnému súdu návrh na začatie konania.

24. Podľa § 162 ods. 2 a 3 Civilného sporového poriadku súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania. O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

25. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 488/2017-25, všeobecný súd má možnosť prerušiť exekučné konanie, ktoré sa pred ním vedie, pre účely podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov, s ohľadom na čl. 144 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

26. Podľa čl. 144 ods. 2 Ústavy, ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jeho jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednávanej veci, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1. Právny názor ústavného súdu obsiahnutý v rozhodnutí je pre súd záväzný.

27. Účastník konania nemá právny nárok na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP na vlastnú žiadosť, avšak má možnosť predniesť súdu svoje argumenty o tom, že skutkový a právny stav konania v jeho veci odôvodňuje uplatnenie postupu súdu podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP. Toto právo účastníka konania je obsiahnuté v ľudskom práve na prístup k súdu a zároveň v základnom práve na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, a preto je implikované v norme § 162 ods. 2 CSP ("Súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania. "), Formulácia "súd konanie preruší aj bez návrhu" vytvára súdu príležitosť, aby konanie prerušil aj na návrh. Účastník konania navrhujúci prerušenie konania za účelom rozhodnutia ústavného súdu o súlade právneho poriadku s Ústavou má v takom prípade právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania zo zorného uhla namietnutého porušenia Ústavy, teda na dôkladné vysvetlenie príčin, pre ktoré sa súd nedomnieva, že Ústava nie je porušená spôsobom, ktorý tvrdí účastník konania.

28. Právomoc všeobecných súdov vyvolať pred Ústavným súdom Slovenskej republiky konanie o súlade právneho poriadku nie je absolútna a vzniká iba ak sú splnené dve podmienky, a to v prípade, ak sa nesúlad všeobecne záväzného právneho predpisu nižšej ako ústavnej sily s Ústavou spája s „prejednanou vecou“, a preto sa očakáva jeho priamy účinok na rozhodnutie v konkrétnom spore, a

v prípade, ak "sa súd domnieva", že medzi podústavným všeobecne záväzným právnym predpisom a Ústavou je nesúlada. Podľa právneho názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky, všeobecný súd splní podmienku čl. 144 ods. 2 Ústavy, t. j. "domnieva sa" iba vtedy, ak je presvedčený o nesúlade prameňa práva s ústavou, resp. ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonom.

29. V predmetnej exekučnej veci súd po preskúmaní návrhu oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. nie je presvedčený o nesúlade namietaného právneho predpisu s Ústavou. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že nie je splnená podmienka pre podanie návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky podľa čl. 125 ods. 1 v spojení s čl. 130 ods. 1 písm. d) Ústavy.

30. Súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 20/06 z 18. októbra 2006: „Podľa čl. 144 ods. 2 Ústavy ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednávanej veci, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1. Na túto formuláciu ústavy nadväzuje ustanovenie § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého, ak osoby uvedené v ustanovení § 18 ods. 1 písm. a) až e) dospejú k názoru, že právny predpis nižšej právnej sily nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily (...), môžu podať ústavnému súdu návrh na začatie konania. Navrhovateľ vo svojom návrhu výslovne uviedol, že aj keď sa okresný súd nestotožňuje s právnymi závermi žalobcu, urobil tak z opatrnosti...“ , čo znamená, že v danom prípade nie je splnená zákonná náležitosť návrhu na začatie konania, pretože samotný okresný súd síce podal návrh na začatie konania, ale podľa jeho vlastnej formulácie nie je presvedčený o nesúlade namietaných ustanovení zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov s uvádzanými článkami ústavy, listiny a dohovoru, ale návrh na začatie konania podal len z dôvodu opatrnosti s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania a rozhodovaciu prax odvolacieho súdu.“

31. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP možno prerušiť konanie iba v tom prípade, ak súd dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, a teda nie v prípade, ak k takému záveru dospel účastník konania. Na základe uvedeného súd zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania, pretože nezistil dôvod na takýto postup. Súd nie je presvedčený o rozpore zákona č. 233/2019 Z. z. s Ústavou, a preto návrh oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. zamietol ako nedôvodný a zároveň ako nedôvodný zamietol aj návrh oprávneného na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. Zákonom č. 233/2019 Z. z. sa oproti Exekučnému poriadku dopĺňajú dôvody na zastavenie exekúcie, pričom za splnenia zákonných podmienok sú staré exekúcie zastavené zo zákona. Od účinnosti Exekučného poriadku až doposiaľ bol tento mnohokrát novelizovaný a postupne boli dopĺňané, resp. menené dôvody zastavenia exekúcií až do dnešnej podoby a dôvody zastavenia exekúcií napokon vyplývali a vyplývajú aj z iných zákonov a v určitom období sa exekúcie za splnenia zákonných podmienok zastavovali nie rozhodnutím súdu ale zo zákona. Rovnako tak zo zákona sú zastavované staré exekúcie, pričom tieto definoval zákonodarca a určil podmienky. Tieto sú jasné, zrozumiteľné a súd sa nestotožňuje s názorom, že je tu rozpor s Ústavou. Zákon v žiadnom prípade nenaruša princíp del'by moci a súd je toho názoru, že po judikovaní pohľadávky v procese jej vymáhania je ukončenie vymáhania (exekúcie) iba otázkou procesného prostriedku jej ukončenia a nejde o zásadnú otázku, ktorá by mala byť zverená do kompetencie súdu. Veď predsa ani o ukončení exekúcie vymožením pohľadávky alebo upustením nerozhoduje súd a neposudzuje, či naozaj boli pre také ukončenie splnené podmienky, ale v takom prípade uvedené procesné úkony vykoná exekútor vrátením poverenia súdu a vyhotovením konečného vyúčtovania exekučného konania (podľa Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017). Spôsob ukončenia exekúcie, či už rozhodnutím súdu, zo zákona alebo postupom exekútora je len otázkou procesného úkonu, ktorý v žiadnom prípade nie je v rozpore s Ústavou. Súd sa nestotožňuje s tým, že zákon by mal byť v rozpore s Ústavou ani z akéhokoľvek iného dôvodu uvedeného oprávneným, pretože zastavenie starej exekúcie nie je prekážkou rozhodnutej veci, oprávnený má stále možnosť podať nový návrh na vykonanie exekúcie a ak súd na základe opätovného návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie, účinky úkonov smerujúcich k zabezpečeniu majetku podliehajúceho starej exekúcii ostávajú

zachované a oprávnený má nárok aj na náhradu súdneho poplatku za nový návrh. Z tohto hradiska nie je podľa názoru súdu zákon retroaktívnym, nenaruša právnu istotu oprávneného a taktiež neporušuje jeho právo vlastníť majetok. Zákon tak nie je v rozpore s Ústavou a už vôbec nie preto, že podmienky a lehoty na podanie nového návrhu sa môžu javiť ako komplikované. Sú rovnaké pre všetkých oprávnených, ktorí sa tak rozhodnú a rozhodne nie sú nesplniteľné ani pre oprávnených, ktorí vystupujú vo väčšom množstve exekúcií. Pokiaľ podľa zákona oprávnený nemá nárok na náhradu trov spojených s podaním nového návrhu s výnimkou súdneho poplatku a pokiaľ oprávnený má nahradiť paušálne trovy, tak takéto ustanovenia tiež nie sú v rozpore s Ústavou a zjavne tam, kde nebolo minimálne po dobu 18 mesiacov nič vymožené, pričom exekútor si svoju prácu urobil a vynaložil vlastné prostriedky na jednotlivé úkony, tak je logické, aby oprávnený znášal takéto trovy tak, ako pri zastavení exekúcie pre nemajetnosť. To, že nemajetnosť neposudzuje súd, ale je stanovená zákonná fikcia za splnenia konkrétnych podmienok, nie je v rozpore s Ústavou, naopak, takéto definovanie starých exekúcií zreých na zastavenie z dôvodu uplynutia rozhodnej doby je prvkom vnášajúcim do exekúcií právnu istotu, hospodárnosť a zefektívnenie exekučných konaní, pretože za splnenia rovnakých podmienok je zastavená každá jedna exekúcia spĺňajúca stanovené podmienky a eliminuje sa do značnej miery rôzny postup exekútorov a exekučných súdov v obdobných veciach. Pokiaľ ide o paušálne trovy exekúcie, tak vo vzťahu k nim sú námietky neprípustné a pokiaľ oprávnený namieta protiústavnosť aj tých častí zákona, ktoré riešia paušálne trovy, tak ani s týmto názorom sa súd nestotožňuje, pretože aj doposiaľ boli oprávnení v exekúciách povinní znášať trovy v prípade zastavenia exekúcií pre nemajetnosť povinného, pričom vyhláškou bola stanovená minimálna odmena exekútora, ktorý mal okrem toho nárok na ďalšie náhrady a stanovené paušálne trovy sú primerané a proporcionálne vo vzťahu nárokov a ochrany vlastníckych práv exekútora a oprávneného.

32. Pre prípad vydania upovedomenia o zastavení starej exekúcie v rozpore so zákonom poskytuje ZoUNEK oprávnenému opravný prostriedok vo forme námietok (§ 7 ods. 1 prvá veta ZoUNEK). Upovedomením v rozpore so zákonom je také upovedomenie, ktoré bolo vydané napr. predčasne, alebo napriek tomu, že neboli splnené zákonné predpoklady pre zastavenie starej exekúcie podľa ZoUNEK. Stará exekúcia sa podľa ZoUNEK zastavuje zo zákona, ak vznikne niektorý z dôvodov jej zastavenia taxatívne vymedzených v § 2 ods. 1 ZoUNEK a v prípade zastavenia exekúcie uplynutím rozhodnej doby podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK, ak vo veci nie je daná niektorá z výnimiek zastavenia podľa § 2 ods. 2 ZoUNEK (absolútne výnimky) alebo podľa § 4 ZoUNEK (relatívne výnimky).

33. Exekučné konanie v tejto veci sa začalo pred 1.4.2017, preto je nadobudnutím účinnosti ZoUNEK, potrebné postupovať podľa tohto zákona (§ 233a EP, § 1 ZoUNEK). Súdny exekútor vydal podľa § 5 ods. 1 ZoUNEK upovedomenie o zastavení starej exekúcie podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK z dôvodu uplynutia rozhodnej doby. Oprávnený podal podľa § 7 ods. 1 ZoUNEK proti upovedomeniu námietky z dôvodu rozporu upovedomenia so zákonom. Súd preskúmal predložené upovedomenie o zastavení starej exekúcie, námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a tiež obsah ostatného spisového materiálu a dospel k záveru, že námietky boli podané oprávnenou osobou (oprávneným) v zákonnej lehote, neboli však podané dôvodne. Zo súdneho spisu vyplýva, že v tejto veci uplynula rozhodná doba piatich rokov od doručenia prvotného poverenia súdnemu exekútorovi, t. j. vo veci vznikol dôvod zastavenia starej exekúcie ex lege podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK. Súčasne nebolo zistené, že ide o starú exekúciu, ktorá sa podľa § 2 ods. 2 ZoUNEK nezastavuje a ani neboli preukázané dôvody, v dôsledku ktorých by rozhodná doba neuplynula, ale sa predĺžila (§ 4 ZoUNEK). Zároveň nebola preukázaná skutočnosť, žeby došlo k postúpeniu pohľadávky na tretiu osobu, nakoľko v exekútorskom ani súdnom spise sa nenachádza žiadne oznámenie o tejto skutočnosti. Zároveň súd uvádza, že napriek tomu, že zápis exekúcie v centrálnom registri exekúcií nie je predpokladom, ktorého splnenie je podmienkou na vydanie upovedomenia o zastavení starej exekúcie (nezapísanie exekúcie v CRE nepredstavuje výnimku zo zastavenia starej exekúcie), súd lustráciou v CRE zistil, že exekúcia bola v registri zapísaná. Pokiaľ oprávnený namietal rozpor upovedomenia o zastavení starej exekúcie so zákonom, takýto rozpor súd nezistil. Súd nepovažuje zákon za rozporný s Ústavou (z vyššie uvedených dôvodov), a preto nebude za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. iniciovať konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky a z toho dôvodu prerušovať toto konanie. Vzhľadom k uvedenému súd návrhy oprávneného na prerušenie konania a podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na ústavný súd zamietol a námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie ako nedôvodné zamietol (§ 7 ods. 3 tretia veta ZoUNEK). Oprávnený v

námietkach neuviedol a nepreukázal žiadne dôvody, ktoré by spôsobili, že upovedomenie bolo vydané v rozpore so zákonom a exekúcia nebola zo zákona zastavená.

34. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.